ABDÜLMELİK ET-TABERÎ

Kerâmetler sahibi evliyâdan bir zât. Nizâmiyye Medresesi'nde fıkh ilmini tahsil etti. Mekke'de altıncı asırda yaşadı. Zühd ve vera' bakımından zamanında yaşayan evliyânın önde gelenlerinden idi. Haramlardan şiddetle kaçınır, şüpheli korkusuyla mübahların çoğunu terk eder ve dünyâya zerre kadar meyl etmezdi. Çok ibâdet eder, nefsini terbiye etmek için sıkı riyâzet ve mücâhede ederdi. Nefsinin isteklerini hiç yapmaz, istemediklerini yapmak için çok uğraşırdı. Elbise olarak sert olan şeyleri tercih eder, katıksız yemek yer, vaktini böyle sıkıntılara göğüs gererek sabırla geçirirdi. Kendisine zikr olarak seçtiği şu iki kelimedir: "Sübhânallahi ve bihamdihi, sübhânallahilazîm ve bihamdihi."

Hibetullah Kuşeyrî şöyle der: "Mekke"de olduğum zaman, Abdülmelik Taberî'yi ziyâret etmek istedim. Onu bana gösterdiler. Yanına vardığımda, onu ateşler içinde yanıyor bir hâlde buldum. Zahmetle oturdu ve "Hummaya yakalandığımda bununla sevinirim. Çünkü nefs, humma (ateşli hastalık) ile meşgûl olup, beni meşgûl etmez. Bu hâldeyken, kalbimle istediğim gibi yalnız kalırım" buyurdu.

Sem'ânî, Ebü'l-Hasen el-Merâgî'den, o da el-Hüseyn Zegandânî'den naklen anlatır: "Anber denilen bir havuz gördüm, içindeki su, el ulaşamıyacak kadar aşağıda idi. Çok defa Abdülmelik Taberî'yi o sudan abdest alırken görürdüm. Elini uzattığında su yükselir, abdestini bitirince su yine alçalırdı. Birgün kendinden geçti. Yanına yaklaştım, onu göğsüme yasladım. Başı göğsümde iken insanlar onun etrâfına toplandılar. Bir tanesi iki mes'ele sordu, fakat ona cevap vermedi. Sonra o adam, üçüncü bir soru sordu, bu suâline cevap verdi. Abdülmelik Taberî'ye, iki soruya sükût etmesinin ve üçüncüsüne cevap vermesinin sebebini sordum. Dedi ki; "Resûlullah (aleyhisselâm), üçüncüsünün cevâbını bana telkin etti. Öncekilerde ise sükût buyurdular. Ben de ikisine cevap vermedim."

El-Hüseynî diyor ki, "Bir gece Abdülmelik ile beraber Mescid-i Haram'da idik. Soğuk bir gece idi. Gömleği olmadığından, sırtı soğuktan çatlayıp yarılmıştı. Mescidin kapısında uyudu. Sağ elini yanağı altına, sol elini başı üzerine koydu. Allahı zikrediyordu. Ona, "Şayet mescidin bir köşesinde uyusanız daha iyi olur. Soğuktan korunmuş olursunuz" dedim. Buyurdu ki; "Bir gece mescidde uyudum, iki kişi gördüm. Mescide girdiler, bana yaklaşıp, "Mescidde uyuma" dediler. Onlara, "Siz kimsiniz?" dedim. "Biz melekleriz" dediler. Bunun üzerine uyandım ve bundan sonra mescidde uyumadım" diye cevap verdi.

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

1) Tabakât-üş-Şâfiiyye cild-7, sh. 190, 191, 192,